

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΙΑ ΤΟ 2020

1 Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ εύχεται καλή και αγωνιστική χρονιά στους εργατοϋπαλλήλους, στους άνεργους, στους αυτοαπασχολούμενους, στους φτωχούς αγρότες, στους νέους και τις γυναίκες, στους Έλληνες εργαζόμενους σε άλλες χώρες, στους πρόσφυγες και μετανάστες που ζουν μόνιμα ή παραμένουν εγκλωβισμένοι στη χώρα μας.

Παρά τις δυσκολίες και τον αρνητικό συσχετισμό, υποδεχόμαστε με αισιοδοξία το 2020. Στις σύγχρονες προκλήσεις, απαντήσεις μπορεί να δώσει η καθημερινή δράση, οι εκτιμήσεις και η πρόταση εξουσίας που καταθέτει το ΚΚΕ στο λαό, ώστε αυτή να γίνει υπόθεση της πάλης του.

2 Η χρονιά που φεύγει, μπορεί να συνοδεύτηκε από την κυβερνητική εναλλαγή και την επιστροφή στην καπιταλιστική ανάπτυξη, όμως αυτό δεν οδήγησε, ούτε πρόκειται να οδηγήσει σε πραγματική ανακούφιση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Τα “μερίσματα” και οι “μικροελαφρύνσεις”, είναι το «περιτύλιγμα» και της σημερινής κυβέρνησης της ΝΔ για να κρύψει τη συνεχιζόμενη ληστεία σε βάρος του λαού, αλλά και το ότι τη μερίδα του λέοντος της “ανάπτυξης”, την καρπώνονται οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι λεγόμενοι “επενδυτές”. Είναι το “καρότο” για να αποσπάσουν την ανοχή του λαού στη σημερινή βαρβαρότητα, να ρίξουν στα τάρταρα τις απαιτήσεις του, να τον κάνουν να συμβιβαστεί με τα «ελάχιστα».

Άλλωστε, η διαιώνιση και επέκταση της εργασιακής ζούγκλας, της φοροληστείας, των πλειστηριασμών, της υποβάθμισης - ακόμη και κρίσιμων για την ανθρώπινη ζωή - κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών, είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να στηριχτούν οι επενδύσεις και τα κέρδη του κεφαλαίου, το οποίο απολαμβάνει ακόμη περισσότερα προνόμια. Αυτό απέδειξε και ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2020.

3 Η κυβέρνηση της ΝΔ, μαζί με το “καρότο” της ανάπτυξης, χρησιμοποιεί ακόμη πιο αποφασιστικά το “μαστίγιο” της καταστολής, το δόγμα “νόμος και τάξη”.

Βάζει στο στόχαστρο το δικαίωμα στην απεργία και στη διαδήλωση. Επιστρατεύει τον κοινωνικό

αυτοματισμό και τη συκοφάντηση των αγώνων. Θέλει να επιβάλει “σιγή νεκροταφείου”, ιδιαίτερα στους χώρους δουλειάς και να υπονομεύσει την οργανωμένη πάλη του εργατικού-λαϊκού κινήματος, γιατί αποτελεί έναν από τους βασικούς όρους και ταυτόχρονα απόδειξη του αντιλαϊκού και άδικου χαρακτήρα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Η κυβέρνηση της ΝΔ αξιοποιεί το αντεργατικό-αντιλαϊκό οπλοστάσιο, που διατήρησε και ενίσχυσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Πάνω απ’ όλα αξιοποιεί τη συντηρητικοποίηση και την απογοήτευση που έσπειρε η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η οποία διέσυρε αγωνιστικές αξίες και εμφάνισε ως “μονόδρομο” την υποταγή στα ευρωενωσιακά μνημόνια διαρκείας, στον αμερικανο-NATOικό ιμπεριαλισμό, στις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αξιοποιεί την κυβερνητική πολιτική, για να υψώσει εκ νέου κάλπικες διαχωριστικές γραμμές, επαναφέροντας τα αλήστου μνήμης περί “κυβέρνησης δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων”. Βεβαίως, η πείρα της συγκυβέρνησης των “αντιμνημονιακών δυνάμεων”, που έγινε η “μνημονιακότερη” όλων, είναι πολύ νωπή και πολύ πικρή. Σήμερα, μιλάνε τα έργα του ΣΥΡΙΖΑ, τόσο ως κυβέρνηση για 4,5 χρόνια, όσο κι ως αξιωματική αντιπολίτευση, με τη μετεξέλιξή του σε ένα τυπικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, μαζεύοντας διάφορα απομεινάρια του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ.

4 Ωστόσο, καμιά εκδοχή της αντιλαϊκής αστικής διαχείρισης, στην Ελλάδα, την Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, δεν δίνει απάντηση και λύση στη βασική αντίθεση: Σήμερα, ενώ υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για να βελτιωθεί το επίπεδο ζωής για εκατομμύρια εργαζόμενους στη χώρα μας και σε όλον τον κόσμο, τα αποτελέσματα είναι ακριβώς τα αντίθετα.

Το χάσμα ανάμεσα στο πώς μπορεί να ζει σήμερα ένας εργαζόμενος και στο πώς τελικά ζει όλο και μεγαλώνει, ακόμα και αν η καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε φάση ανάπτυξης. Τα σύννεφα μίας νέας κρίσης πυκνώνουν πάνω από τη διεθνή καπιταλιστική οικονομία. Συμμαχίες, όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, που μέχρι πρότινος θεωρούνταν ακλόνητες, υφίστανται ανακατατάξεις. Εμπορικοί πόλεμοι και γεωπολιτικές συγκρούσεις τεραστίων διαστάσεων ξεσπούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Εκτεταμένες περιβαλλοντικές καταστροφές θέτουν σε κίνδυνο τους λαούς.

5 Η άλλη όψη αυτών των αδικιών της καπιταλιστικής ανάπτυξης είναι η εμπλοκή της χώρας σε σχέδια των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ. Αντί ο λαός μας να ζει με πραγματική ασφάλεια και σταθερή ειρήνη, με συνεργασία με όλους τους λαούς, ζει υπό τη διαρκή απειλή, όπως αυτή αποτυπώνεται στις επικίνδυνες εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο, με την κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας.

Με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε στρατιωτικό ορμητήριο των ΗΠΑ-NATO, προετοιμάζεται ακόμα και για αποθήκευση αμερικάνικων πυρηνικών όπλων καθιστώντας “στόχο” τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός πληρώνει το NATO με 4 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Με τη νέα ελληνοαμερικανική “αμυντική” συμφωνία επεκτείνονται οι αμερικανοNATOικές βάσεις στην Ελλάδα και ενισχύεται η εμπλοκή της χώρας μας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς.

Το δόγμα αυτής της πολιτικής, που συμπυκνώνεται στο ότι “όσο η Ελλάδα είναι το καλό παιδί των ΗΠΑ, του NATO, της ΕΕ τόσο εξασφαλίζει τα σύνορα και τα κυριαρχικά της δικαιώματα”, χρεοκοπεί με πάταγο.

6 Ο υπαρκτός ενεργειακός πλούτος στην ευρύτερη γειτονιά μας, αντί για ευχή μετατρέπεται σε “κατάρρα” για τους λαούς. Εδώ διασταυρώνονται ισχυρά ιμπεριαλιστικά, μονοπωλιακά συμφέροντα για το ποιος θα εκμεταλλευτεί αυτές τις πηγές. Σε αυτήν την κόντρα παίρνει μέρος η αστική τάξη της χώρας μας, η αστική τάξη της Τουρκίας και ασφαλώς οι ΗΠΑ και άλλα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη. Απόλυτο κριτήριο για αυτά τα συμφέροντα είναι ασφαλώς τα κέρδη και όχι οι ανάγκες των λαών. Αυτοί οι ανταγωνισμοί οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε νέους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Βρίσκονται πίσω από τον όλεθρο και την προσφυγιά που θερίζουν τους λαούς της Μέσης Ανατολής.

Να γιατί είναι ολοκληρωτικά ψεύτικο κι επικίνδυνο το δίλημμα «υποχώρηση σε κυριαρχικά δικαιώματα και συνεκμετάλλευση με την Τουρκία ή πολεμική σύγκρουση». Αφενός γιατί μπορεί μία πολεμική εμπλοκή να λειτουργήσει ως καταλύτης για να προχωρήσουν τα σχέδια συνεκμετάλλευσης, τα οποία είναι και εκφρασμένος πόθος των ΗΠΑ. Αφετέρου τα σχέδια συνεκμετάλλευσης φέρουν το σπέρμα μίας επόμενης σύγκρουσης, αφού δεν πρόκειται για συνεργασία λαών, αλλά επιχειρηματικών κολοσσών και ισχυρών κρατών, μέσα σε συνθήκες αυξανόμενων ανταγωνισμών διεθνώς.

Η θέση του Πρωθυπουργού για προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης κινείται στο πλαίσιο της καλλιέργειας εφησυχασμού και δεν εγγυάται τη διαφύλαξη των κυριαρχικών δικαιωμάτων. Παραμένουν τα καίρια ερωτήματα για το τι θα περιέχει το “Συνυποσχετικό”, μεταξύ των δύο κρατών, παίρνοντας υπόψη τις τουρκικές θέσεις περί “Γκρίζων Ζωνών”, δηλαδή την αμφισβήτηση των ελληνικών συνόρων στο Αιγαίο και αβάσιμες διεκδικήσεις στην Αν. Μεσόγειο.

Στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Χάγης επιδρούν πολιτικές παρεμβάσεις και γεωστρατηγικές επιδιώξεις, όπως δείχνει η αναγνώριση των αποτελεσμάτων του ιμπεριαλιστικού πολέμου στη Γιουγκοσλαβία και της ανεξαρτητοποίησης του προτεκτοράτου του Κοσσοβού.

7 Τα ιστορικής σημασίας γεγονότα που διαδραματίζονται μπροστά μας δείχνουν τη σήψη και τα όρια του καπιταλιστικού συστήματος. Φωτίζουν όμως και την ανάγκη μιας νέας κοινωνίας, χωρίς φτώχεια, πολέμους, κρίσεις. Είναι ο Σοσιαλισμός, η κοινωνία για την οποία παλεύει το ΚΚΕ, όσο κι αν η πρώτη απόπειρα οικοδόμησής του σε κάποιες χώρες τον 20ό αιώνα δεν έγινε κατορθωτό να ολοκληρωθεί, ηττημένη από λάθη, αστοχίες κι ελλείψεις μέσα σε έναν αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων. Πλέον σήμερα, στον 21ο αιώνα η μελετημένη πείρα, μαζί με την ίδια την αντικειμενική εξέλιξη των κοινωνιών μπορούν να μας οδηγήσουν στην νέα κοινωνία, αν το βάλουμε στόχο οι λαοί, αν αποφασίσουμε να δείξουμε την πραγματική μας δύναμη.

Μόνο έτσι μπορεί το έμπειρο εργατικό και επισημονικό δυναμικό της χώρας να αξιοποιηθεί στο έπακρο, με κριτήριο την εξασφάλιση της λαϊκής ευημερίας. Μόνο έτσι μπορούν οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας να αξιοποιηθούν με στόχο την κάλυψη των συνδυασμένων αναγκών του λαού και της κοινωνίας. Μόνο έτσι ο λαός μπορεί να απολαμβάνει τον πλούτο που παράγει, έχοντας την εξουσία στα δικά του χέρια, εξασφαλίζοντας πραγματική δημοκρατία και μετατρέποντας σε πρωταγωνιστές της κοινωνικής ζωής αυτούς που σήμερα βρίσκονται στο περιθώριο: Τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού και της νεολαίας.

8 Μέσα στον αγώνα για την ανάκτηση των απωλειών και την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, μέσα στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και σχεδιασμούς, μπορούμε να βρούμε κοινό βηματισμό με χιλιάδες εργαζόμενους, μπορούμε να δημιουργήσουμε ρωγμές στο σημερινό σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα, στο συμβιβασμό και τη μοιρολατρία, μπορούμε να συγκροτήσουμε μια μεγάλη Κοινωνική Συμμαχία, όχι μόνο για να διεκδικήσουμε ανακούφιση από τα σημερινά οξυμένα προβλήματα, αλλά και για να διαμορφώσουμε προϋποθέσεις για τη ριζική ανατροπή. Για το Σοσιαλισμό που είναι αναγκαίος και επίκαιρος όσο ποτέ!

ΑΘΗΝΑ
30/12/2019